

פאזיזם במצרים

חדשים עברו מאז תפס הדיקטטור (ננר) מוחמד נגיב את השלטון במצרים ונרש את המלך פארוק. כותב צבי שש כתב "העולם הזה" שהביע עוד בשעת ההפיכה ספקות חמורים ביחס לכוונותיו הרמוקרטיות של הרוי:

כל הכבד לאח

חסידיו של נגיב בישראל סברו ויהוא דמוקרט. הם טענו: (א) שהוא לוחם בשחיתות, (ב) שהוא לוחם בפרוטקצורניזם, (ג) שהוא סוציאליסטי, (ד) שיגרש את הבריתים ו(ה) שיובקש שלום עם ישראל.

בליל ההפיכה אסר הליוא את אחיו, גם הוא ליחא. הוא עשה זאת מפני שהיה משוכנע שאחיו מעורב בכמה קומי

חלק הארי של סמכויותיו? פאתי ראדור, אך, שר המודיעין. ומי הוא פאתי ראדור? לשעבר עוזרו העיקרי של אחמד חוסיין, הפיהרר של החולצות הירוקות, התנועה הפאשיסטית שנתמכה במישרין על ידי מוסוליני והיטלר. חוסיין עצמו שוחרר זה עתה על ידי נגיב, לאחר ששהה בבית הסוהר 11 חודש. נגיב זקוק לכנופיותיו, המוכנות לכל דבר.

בפעם הראשונה פגשתי את פאתי ראדור לפני 18 שנה. אז היה עורך-דין ללא לקוחות, גנע ממש ברעבי. הוא פגש באחמד חוסיין, היה ליד ימינו.

כאשר התראיתי שוב עם ראדורן כעבור שנים, אמר לי, שבאחד הימים יגיע לשלטון, "אפילו בעזרת השטן". הוא עמד בדיבורו, הגיע לשלטון. ומיהו ה"שטן"? הליחא מוחמד נגיב.

איש אחר שנגיב רוחש לו אמונה עיי



מוחמד נגיב ובנו הבכור

מלבד הרפתקן, כותב סיפורים פורנוגרפיים

מכר העולם

נשק

כדור אדמדם

לפני שבע שנים וחודשיים התנשאה פטריה עצומה על פני העיר הירושמיה ביפאן. מאות אלפי בני-אדם נעלמו, נשרפו, נמחצו, רוסקו, הפכו בעלי מום. היתה זו המהפכה הגדולה ביותר בתולדות העולם, מאז המציא נזיר גרמני אלמוני בשם ברטולד שוארץ, במק"ר, את אבק-השריפה, כבקשו להמציא זה. לפני ארבעה שבועות, באי זעיר באוקיינוס השקט, הפכה הפצצה האטומית לנשק מיר"ן, כלי-משחק לתינוקות צבאיים המבק"רים להשמיר רק כמה רבבות או מאות-אלפי בני-אדם. את קומיה בראש הסולם תפסה פצצה שהיא חזקה פי 1000 מן הצעצוע האטומי: פצצת המימן.

האי נעלם. סיפר עד ראייה, במכתב פרטי (לידידה), שהפך סנסציה עולמית: "השכם בבוקר עמדנו על המיפון, פנינו אל האיים שלא יכולנו לראותם, מפני שהר"כ בנו משקפים שחורים לגמרי. הכל היכו במתיחות, כשהרמקול הודיע על הדקות, אחר על השניות: ארבע, שלוש, שניים, אחת. ואז, בעד המשקפים, הופיע כדור שצבעו אדמדם. הכדור גדל והתבהר עד שנדמה היה כאילו לא הרכבנו משקפים כלל. חום אינסופי בנו כמעט באותו רגע, וכדור האש החל מתרומם ומאבד באיטיות את בהירותו. הסרנו את המשקפים וראינו אדי מים נוצרים לפתע מסיבב לעמוד...
...סוננת אין מספר של מים התרוממו לשמיים..."

הוסיף עד שני: "תוך 15 דקות אחרי ההתפוצצות, החל האי בוער...כעבור שש שעות חדל האי, שתמרים ועצי קוקוס התי"ש נשאו עליו, מלהיות. אי שרוחבו היה כק"ר לומטר וחצי, נמחה לחלוטין..."

יותר גדול, יותר טוב. ההחלטה ליצור את פצצת המימן עוררה, בשעתו, ויכוח עז בין אנשי המדע והקצינים. הטענה היעיקרית נגד הפצצה: פצצה, שכוחה פי 1000 מכות הפצצה האטומית, לא תוכל להביא תועלת גדולה פי 1000, כי לא תוכל לפגוע בשטח הגדול פי 1000. כיון שממילא קשה כיום למצוא מסרות המצדיקות את השימוש בפצצת-אטום גדולה, סברו השול"לים שבכוזו הוא ליצור את הפצצות הגדולות. אולם מרוץ המשק העולמי עבר מזמן את התחום של נימוקים מסוג זה. הסיסמה היא: ככל שהגדול הפצצה, כך חייבי לפעול.

יוון

רמי צילצלו המצלצים

היו ימים בהם הלך בחרו צעיר, שקיוה לקארירה פוליטית, למכללה, למד משפט או כלכלה לאומית. אם למד משפט, היה מוכשר יותר להתמצא בסבך היחסים הבינ"י לאומיים אשר הפוליטיקאי נתקל בהם. אם למד כלכלה, קיבל הכשרה לספל בעסקי ה"משק, שהם היסוד לכל שלטון.

אולם ימים אלה חלפו מכבר. צעיר המ"ש קיף סביבו בשנת 1952 כדי לדעת מה עליו ללמוד על מנת שיכנס לחיים הפוליטיים, יכול לקבוע בלי כל היסוס: המקצוע המתאים הוא הנשק. קורס הקצינים הוא ההכשרה המתאימה למדינאי של העולם החדש.

בכל רחבי העולם הגיעו לשלטון אנשים ההולמים יותר את מיגוש המצעדים מאשר אולם הפרלמנט. בשתי מערכות בחירות חשו"רות בדרום אמריקה ניצחו שני גנרלים. במצ"רים הגיע לשלטון גנרל מנוצה. פצוע מריחמה — הקצין השני שהפך רודן בארץ מריחמה. בארצות-הברית של אמריקה ניצח גנרל עטור ניצחון את יריבו, עורך-דין בעל כושר אינטלקטואלי עצום.

השבוע נוסף גנרל אחר לרשימה רבת-הכוכבים: המרשל אלכסנדר פאפאגוס, מנצחן של שתי מלחמות, מייסד ומנהיג מפלגת ה"אחדות, שנבחר לראש ממשלת יוון.
ללא נשיקות. המלך קרא למרשל באי רצון רב. לא היו כל תמונות של נפילת איש לזרועות רעהו, של נשיקות-ליחי או התחב"קות. להיפך, הפגישה בין המלך ובין מצ"ביאו היתה יכולה להתקיים על גבי קרחון. המלך אינו אוהב את המרשל.

"איאהבה זו אינה אישית בלבד, פרין הע"רות מסוימות שהמרשל, מנצה האיטלקים ו"הקומוניסטים, השמיע בשעתו על רמתו המור"סרית והשכלית של מלכו. יש לה סיבה שניה, חמורה יותר: המלך פול זוכר היטב מה קרה כאשר הגיע בפעם האחרונה גנרל לשלטון ביחון.

הגנרל הקודם היה מורוה ורבו של פא"גאוס — יו"ן מאטאקאס, שחזר לשלטון

עם החזרת המלוכה (ב'1936). הוא נבחר כראש ממשלה בהתלהבות גדולה. בעצם, היתה ההתלהבות כה גדולה עד כי נבחר מיד לתפקיד זה, לכל ימי חייו. קיומו של הוד מלכותו, הולך נשכח כליל.

הגנרל סיים את הקארירה שלו (ואת חייו) ב'1941, בשעת המלחמה בגרמנים. בשעתו נפוצה השמועה כי יד זרה, אנגלו-סאכסית, עזרה לסיומה, בפחדה מפני אהדתו הידועה לגרמנים (בגללה גורש מיוון, כאשר הצטרפה למחנה האנגלו-סאכסי במלחמת העולם הרא"שונה). הסיבה הרשמית היתה שבין-לב.

משהו הדומה לחי"ך. אם עזרתה של הדי האנגלו-סאכסית בסיום הדרך הפוליטית (והאנושית) של יו"ן מאטאקאס לוטה, אין שהוא, בערפל, הרי אין כל צרפל ביחס לע"רת אותה הדי באחלת הדרך הפוליטית של תלמידו אלכסנדר פאפאגוס.

האמריקאים, שהשפעתם כיוון גלויה יותר מאשר בכל מדינה אחרת בעולם, הביעו בגלוי לב את דעתם שיש מקום לשינוי פני הדברים במדינה ולסילוק הקואליציה המתונה ששלטה עד כה בעזרת המלך. מאחר שבשעת גילוי דעתם זו צלצלו המצלצים, בהם תלוי גורל יוון, הבינו העם בפיקחות רבה מאד את הרמו. המרשל, שפרש מן הצבא כדי להתמסר ל"פוליטיקה והלך בדרך הדיגול הצרפתי, נבחר על ידי ההמונים ברוב ניכר. העפע גם הופיע על שפתיו של המלך פול משהו שאפשר היה לקרוא לו, בעתונים, בשם חי"ך.

ארצות הברית

העין השניה של הנשר

לנשר האמריקאי שתי עיניים: אחת נבסת למזרח, השניה מבטיה מערבה. אולם מאחר שקשה לעשות זאת מבלי לפגול, דבר שאינו נאה לנשר המכבד את עצמו, נאלצים מנהיגי המדינה להחליט מדי פעם למי ל"הקדיש את עיקר תשומת לבם: למערב או למזרח.

כשירדו הפצצות היפאניות על נמל הפני"נים, והיטלרו הכריזו מלחמה על אמריקה, התעורר הריכוז בכל וצמחתי. מצד אחד עמד הגנרל דגלאס מאק-ארטור, עטור חילת ג"ר בוריס, אדם שגדל באיי הפיליפינים ואשר דעתו היתה נחושה: הגורל ייחרץ באסיה. המלחמה באירופה היא עסקם הפרטי של האירופאים בלבד.

מול הגנרל המבריק התיצב גנרל מבריק פחות, אך משפיע יותר: ג'ורג' מרשל, ששיכנע את הנשיא רוזבלט שאירופה קודמת, כי באירופה מרוכז הכוח העיקרי של בנות הברית. המלחמה באסיה הורדה לכבוד שני. **הגנרל השני.** כאשר החליטה אמריקה כי טוב היא נמצאת למעשה במצב של מל"חמה, היה עליה לבדוק מחדש את מדיניותה. הארי טרומן, קצין תותחנים שלחם בצרפת במלחמה הראשונה, הכריע שוב לטוב איר"י פה. עליה שפך את מיטב הענקות וההלוואות. אלה שלח את מצביאו המוכשר ביותר, תל"מידו של מרשל — הגנרל דייט"י איינז'הואר.

הגנרל האסיאתי, מאק-ארטור. לא שתק. הוא נאם נאומים חריפים, הכריח את הנשיא להחזירו הביתה. שיבת הגבור עוררה רעש גדול, אך טרומן ניצח. הוא היה בטוח כי גם הנשיא הבא — בין אם יהיה זה סטיבנסון או אייזנהואר — ימשיך ללכת בתלם האירופי. **אסיאתי-שיכב"ר.** אחוז מאלה שאירופאים היו צריכים כלל להחליט לאן פונה חוסמם.

היה ג'ון פוסטר דאלס, עורך-דין עשיר מחיל סטריט שהתמסר למדיניות-חוץ. הקו האסיאתי עבר לג'ון פוסטר ממש בירושה: סבו היה שגריר ארצות הברית במזרח הרחוק, מתוך עיקרי ביישוב המלחמה הסינית-יפא"נית לפני 60 שנה. ג'ון פוסטר הצעיר לווה את סבו כאשר הלה ניהל משלחת סינית ב"ועידה בינלאומית. כיהן כמוכרז הקבוצה הסי"נית, הפך זמנית לראש-משלחת. תפקידו העיקרי בשעתו עד כא היתה: החזית חוזה השלום עם יפאן המנוצחת, לפני שנה ורבע, חוזה שהתכחן להפוך את האויבת-לשעבר לבת-ברית נגד סין הקומוניסטית.

השבוע עלה ג'ון פוסטר דאלס לשלב ה"עליון של הסולם הדיפלומטי. הנשיא-הנבחר הודיע כי מינה אותו לשר-החוץ החדש. הש"אלה: האם קיומה אייקי ליצור שיתוף-משקל בין עצמו, איש-אירופה, ובין השר, שהוא איש-אסיה, או שלוליה בדבר החלטה ברורה להעדיף מעתה את החזית האסיאתית על ה"אירופית?

לגבי ישראל, הצמאה להענקות, קיימת שא"לה שניה, גיאוגרפית: האם שייכת המדינה לאירופה או לאסיה?

תולה פועלים

בהגבילו את שטח האחוזות הגדולות השתדל נגיב להוכיח שהוא סוציאליסט. ואכן, יש משום סוציאליזם ברפורמה זו. אולם מה סוגו של סוציאליזם זה? העובדה שהשאיר 200 פדנים קרקע בידי הבאשאים-לשעבר, פירושה שתהיה להם הכנסה של לפחות 20,000 לירות מצריות לשנה, בעוד שלפלת, אם יהיה מסוגל לקנות 5 פדנים, תהיה הכנסה של 500 לירות לשנה, משכורה ועומה תמו"רת עמל מפרך של 13 שעות ביום, 360 יום בשנה.

בדרך כלל אין מקובל בעולם התחיל בקריירה סוציאליסטית בתלית פועלים, רק מפני שהשתתפו בשבייתה. נגיב הלך בדרך מקורית זו.

אפילו בעזרת השמן

החכם אמר: "אמור לי מי ידידיך, ואומר לך מי אתה." אם חל כלל זה על מוחמד נגיב, קשה יהיה להימנע מהמס"קנה שהוא ריאקציונר ופאשיסט. מיהו האיש אשר נגיב הטיל עליו את

זרות, הפך אותו לסגן ראש הממשלה, הוא סולימן חאפז. הכרתי את חאפז ב"חוגים עתונאים במצרים. הוא היה רגיל לבקר במשרדי העתונים ולהציע את שר"תו בכתיבת רכילות אשר ריח הסחטיה נדף ממנה. כי אין סולימן חאפז אלא סחטן מקצועי.

אלה הם שני היודים העיקריים: פא"תי ראדורן, שפיסט צוורר יהודים שעבד למען מעצמות זרות, וסולימן חאפז, ש"היה מוכן תמורת כמה גרושים למכור גם את נשמתו, לכתוב את הסיפורים הפור"נוגרפיים ביותר על האורחים המכובדים ביותר.

הגירוש גורש

גם במדינות החוץ הראה נגיב שיש לו נטיות פאשיסטיות. בשבוע האחרון, כשאך נודעו לו תר"צאות הבחירות ביחון, הודיע הודעה רש"מית כדי להוכיח מה רבה שמחתו על גירוש הליברלים מן השלטון.

אין זה הפרט היחיד המוכיח שאין נגיב אותו סטריט שהוא מתימר להיות. משך שנים סרבה מצרים למכור את הסודאן לבריטניה, שאלה זו הפכה סלע המחל"קת העיקרית בין שתי המדינות.

נגיב, כדי לחזק את עמדתו במצרים ולזכות בעזרה וזה, הסכים לנתק את הסודאן, ארץ מולדתו ומצרים, תמורת הבטחות מעורפלות של עצמאות סודא"נית שלא תהיה אלא צורה מוסחת יותר של שיעבוד בריטי.

עוד באותו יום בו הגיע לשלטון, הבי"ט נגיב להקדיש את כל מרצו לגירוש הבריטים ממצרים. בינתיים גורשו תובעי הגירוש, כדי לחזק את סיכוייו להישאר בשלטון, נכנע ללונדון. מגוחכים כל הח"שדות שיש לנגיב שקרים עם מוסקבה. יש לו רק בוס אחד, הבוס הזה יושב בלונ"דון.